

T. Vitkovska. Directions of providing of financial safety of enterprises.

Summary

The component managements of enterprise are reasonable financial safety taking into account the factors of internal and external environment. Certainly directions works on an enterprise, that must prevent the offensive of crisis situations.

Key words: financial security of the enterprise, financial resources, financial risks, threats, enterprise environment.

*Науковий керівник: Костирко А.Г., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна
kosturkoa@gmail.com*

Вишне夫ська А.С.

Магістр 1 курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»

Миколаївський національний аграрний університет,

м. Миколаїв, Україна

ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ У РОЗВИТКУ СВІТУ

Автором обумовлено сутність й особливості глобалізації, формування передумов до адаптації суб'єктів ринку до глобальних трансформацій, у тому числі з урахуванням розвитку ТНК. Автором доведено доцільність використання відповідних інструментів управління, які дозволять нейтралізувати загрози й забезпечити можливості розвитку окремих держав й регіонів світу.

Ключові слова: глобалізація, процес глобалізації, адаптація, світовий економічний простір.

Жодне явище або процес світової економіки не є таким суперечним та неоднозначним, та не викликає велику масу дискусійних питань, як глобалізація. Процес глобалізації багатогранний, проявляється у все більш розвинутій тенденції до формування єдиного, загальнопланетарного ринку товарів, капіталів і послуг, посилення взаємозв'язків, взаємозалежності різних держав, в економічному зближенні, об'єднанні окремих країн у єдиний міжнародний господарський комплекс.

Саме глобалізація суттєво впливає на економіку усіх країн, і цей вплив має багатоаспектний характер. Тенденції глобального світового економічного простору сьогодні визначають процеси виробництва товарів і послуг, використання робочої сили, напрямки інвестицій у фізичний і людський капітал, технології та їх поширення з одних країн в інші. Всі ці масштабні зміни відбиваються на конкурентоспроможності та ефективності виробництва, продуктивності праці та структурі зайнятості в глобальному масштабі. Національні економіки нині більш інтегровані у світову систему, ніж будь-який інший час у минулому [1].

Глобалізація може мати наступні основні тенденції, залежно від того, який з суб'єктів глобалізації буде найактивніше діяти на світовій арені. По-перше, якщо найбільш активну позицію займуть країни які розвиваються, то з допомогою спільного впливу на світові організації вони можуть заставити ТНК

враховувати їх інтереси. Так вже створена комісія ООН по ТНК для розробки універсального кодексу поведінки ТНК, яка координує їх поведінку в сфері політики, конкуренції, соціальних відносин тощо. В цьому випадку тенденція буде спрямована в бік «регульованої» глобалізації, яка буде враховувати інтереси всіх країн і направлена на подолання бідності й нерівності. Існує і друга, але схожа з цією точка бачення. Вона полягає у можливості здійснення регулювання економічних процесів і діяльності ТНК [1].

Виявлено, що усі країни у глобалізаційному середовищі оцінюються за 24 показникам, які об'єднані у три основні групи глобальної інтеграції: економічна глобалізація - обсяг міжнародної торгівлі, рівень міжнародної ділової активності, торговельні потоки, міжнародні інвестиції, тарифна політика, обмеження і податки на міжнародну торгівлю, і так далі; соціальна глобалізація - рівень культурної інтеграції, відсоток іноземного населення, міжнародний туризм, міжнародні особисті контакти, обсяг телефонного трафіку, поштових відправлень, транскордонних грошових переказів, інформаційні потоки, розвиток інформаційно-комунікаційної інфраструктури; політична глобалізація - членство держав в міжнародних організаціях, участь в міжнародних місіях (включаючи місії ООН), ратифікація міжнародних багатосторонніх договорів, кількість посольств і інших іноземних представництв в країні тощо (оцінка проводиться за інформацією «KOF Index of Globalization», який складається Швейцарським економічним інститутом (KOF Swiss Economic Institute) [2].

За умов глобалізації та виходу на нові ринки, проблеми формування та подальшого розвитку транснаціональних корпорацій стають найбільш актуальними. Глобалізацію економіки можна вважати апогеєм розвитку міжнародної господарської діяльності, яка поєднує в собі як створення і успішне функціонування транснаціональних корпорацій, так і зусилля по формування єдиного світового ринкового простору. Для розвитку економіки і процесів глобалізації, що ведуть до формування єдиної світової системи характерний стрімкий розвиток транснаціональних корпорацій і становлення процесу транснаціоналізації. Економічна транснаціоналізація - це найбільш зріла стадія процесу інтернаціоналізації економічної діяльності, що характеризується переміщенням капіталу через кордони країни походження, яке виражається в формуванні міжнародних за характером своєї діяльності, але й національних за збереженням над акціонерним капіталом контролю, організаційних бізнес-структур [3].

Саме глобалізація є процесом, який охопив майже усі країни, регіони і сфери діяльності, тому важливим аспектом адаптації до змін є інформаційна обізнаність та сприйняття даного процесу (глокалізація) з урахуванням потенційних можливостей окремих територій й галузей.

Список використаних джерел:

1. Агеева А.А. Глобалізація як сучасна тенденція розвитку світового господарства: суть, протиріччя, перспективи // А.А. Агеева, С.В. Ляшенко // Економічний вісник – 2017., – С. 83 – 95.
2. Индекс глобалізації країн світу по версії KOF / Швейцарський економічний інститут (KOF Swiss Economic Institute). / [Електронний ресурс]. Режим доступу: URL. <http://globalization.kof.ethz.ch>.
3. Данильченко А.В Теоретичні основи транснаціоналізації країни і підприємства // Данильченко А.В., Калінін Д.С. // Білорусь і світові економічна процеси: сб. навч. ст. вип. 8 – БДУ, 2011. – 195 с.

A. Vishnevskaya. Globalization opportunities in the development of the world.

Summary

The author determines the essence and features of globalization, the formation of preconditions for the adaptation of market actors to global transformations, including taking into account the development of TNCs. The author proved the expediency of using appropriate management tools that would neutralize the threats and provide opportunities for the development of individual states and regions of the world.

Key words: globalization, globalization process, adaptation, world economic space.

*Науковий керівник : Бобровська Н.В., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Коваленко Н.С.

*Магістр 2 курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

ІНСТРУМЕНТ ГАРАНТУВАННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

З метою мінімізації ризиків державного управління особлива увага повинна приділятися фінансово-економічній безпеці, як одному з найважливіших напрямів підвищення (ефективності) оптимальності рішень.

Ключові слова: економічна безпека, фінансовий моніторинг, фінансова безпека.

Механізм управління фінансово-економічною безпекою формується з метою забезпечення оптимального використання усіх можливих заходів з недопущення негативного впливу небезпек, загроз та ризиків. Механізм управління проявляється насамперед за допомогою управлінських відносин, реалізованих шляхом використання відповідних методів на основі принципів управління, рівнів ієрархії.

Фінансовий моніторинг є одним із найбільш ефективних та дієвих інструментів управління системою фінансово-економічної безпеки, який дозволяє оперативно реагувати на динамічні зміни зовнішнього середовища, вдосконалити процес фінансового планування та визначення оптимальних напрямів розвитку [1].

Виявлено, що сутність моніторингу полягає у:

1. необхідності зміщення акцентів контролю над минулими подіями та процесами на передбачення і розробку сценаріїв реагування підприємства на майбутні зміни;

2. необхідності відстеження релевантної інформації про фінансово-господарський стан суб'єкту ринку у режимі реального часу та за умовах інформаційної перенасиченості. Оскільки одним із головних принципів моніторингу є відмова від аналізу надлишкової інформації й аналіз тільки основних чинників та характеристик стану, структури підприємств. Це пояснюється тим, що дані аналізу та обліку можуть не віддзеркалювати реального стану підприємства та окремих його елементів через свідомо внесені